

UFO. Korku Egregoru

Dünya dışında uzaylılar, UFO'lar ve akıllı yaşam var mı? Uzaylı UFO'ları vurmak neden imkansızdır? Dünya medyası neden UFO'lar konusunu ve uzaylı istilası tehdidini abartıyor? Elitler neden insanlar için bir korku egregoru oluşturuyor? İklim değişikliği basamaklı bir ilerleme içinde büyüyor. İnsanlar aslında neyi fark etmiyor? Dünya ve insanlar hakkındaki gerçekler.

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar, sizleri tekrar ağırlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün de değerli İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, uzaylıların varlığı, UFO'lar, Dünya'nın ötesinde akıllı yaşamın varlığı konusu elbette her zaman insanların ilgisini çekmiş, zihinleri karıştırmıştır ve günümüzde de pek çok insan için ilgi çekicidir. Mesele şu ki, uzun bir süre boyunca hepimize bu konuyla ilgili olarak bilim dışı bir şey, sapkınlık ya da en hafif tabiriyle uzaylılar hakkında konuşan insanların ciddi olmadığı gibi bir görüş ve tutum empoze edildi.

Şimdi durum dramatik bir şekilde değişiyor, çünkü Papa Vatikan'ın kapılarının uzaylılar da dahil olmak üzere herkese açık olduğunu söylüyor. Pentagon'un UFO'larla ilgili açık kongre oturumları düzenlediğini görüyoruz. Son olay ise tüm dünyayı ayağa kaldıran bir haber oldu, çünkü dünya medyası bazı tanımlanamayan uçan cisimlerin keşfedildiğini ve hatta bazı ülkelerin toprakları üzerinde imha edildiğini söylediğinde çok gürültü koptu.

Dürüst olmak gerekirse, aslında, elbette, bu türden birçok nesne ortaya çıkmıştır, insanlar bunları dünyanın her yerinde gözlemlemektedir ve bu raporlar geldiğinde vakaların sayısında bir artış olmuştur. Dolayısıyla şöyle bir soru ortaya çıkıyor: Bu faaliyetin neyle ilgisi var? Neden şu anda uzaylılar ve tanımlanamayan uçan nesnelere hakkında yüksek düzeyde bile bu kadar çok konuşuluyor? Ve eğer uzaylılar gerçekten varsa, o zaman neden tam da bugünlerde bu kadar sık buraya, bize doğru uçuyorlar?

İgor Mihayloviç: Bize uçtuklarını kim söyledi? Basit bir soru. Bu bir yanlış anlama olabilir. Belki bize doğru uçmuyorlar, ama diyelim ki hem jeopolitik hem de iklimde olup bitenler nedeniyle, belki de sadece uçup gidiyorlar, bu yüzden onları görmeye başladık?

Tatiana: Bu beklenmedik bir şey. Ne kıvrırma ama!

İgor Mihayloviç: Kim bilir, değil mi?

Tatiana: Tahliye ediyorlar.

Igor Mihailovich: Acil durum tahliyesi. Doğru.

Tatiana: Evet.

İgor Mihayloviç: Aslında bu biraz spekülatif bir konu. Görüyorsunuz, sessiz kaldılar ve şimdi aniden konuşmaya başladılar. Belki de bu, diyelim ki, "Dünya'nın ve çevrenizin derinliklerine bakmayın, ama ayaklarımızın altında neler olduğunu fark etmemek için yukarı bakın" kategorisidir?

Tatiana: Dikkatimizi diğer tarafa kaydırdıklarında dikkat dağıtıcı olarak, doğru.

İgor Mihayloviç: Elbette. Zaten o kadar çıkmaza girdiler ki, geriye sadece bir adım atıp birbirlerini yok etmek kaldı. Kıyamet saati çoktan ilerliyor.

Tatiana: Bu arada, bu da ilginç bir nokta, bu nükleer tehdide değindiniz. Gerçekten de bize Kıyamet Günü Saatinin nükleer gece yarısına 10 saniye kala ileri alındığını söylüyorlar. Ve insanlar kendilerini nasıl sakinleştiriyor biliyor musunuz? İnternette sık sık eski ABD askeri personelinin askeri üslerin üzerinde gezinen tanımlanamayan uçan cisimler gözlemediğine dair haberler yer alıyor. Ve bu cisimlerin görünür olduğu ve askeri üslerin üzerinde dolaştığı anlarda, nükleer füzelerin hedefleme sistemleri bir şekilde kapatılmış. Buna dayanarak, insanlar dünya dışı varlıkların bizi nükleer bir savaştan kurtardığı sonucuna varıyor. Gerçekten bizi kurtaracaklar mı?

İgor Mihayloviç: Kurtarmayacaklar. Kimsenin bizim işlerimize karışmaya hakkı yok. Bu işin bir tarafı. Ve daha çok neyi seviyorum biliyor musunuz? "Tanımlanamayan bir uçan cisim" vurdukları iddiası, ki bu açıkça dünya dışı varlıkların bize geldiğini ve cesur askeri güçlerimizin onların gemisini vurduğunu ima ediyor. Komik değil mi? Gördüğünüz gibi, bu yine insanlara kendimizi savunabileceğimiz konusunda yanlış bir umut veriyor. Uzaylılar tarafından saldırıya uğradığımızda bile, deyim yerindeyse saldırıyı püskürtecek bir şeyimiz var. Gerçekte... Tanımlanamayan uçan cisimleri gözlemlene alanında çok uzun süre çalışmış ve UFO'ların incelenmesi ve gözlemlenmesiyle doğrudan ilgilenmiş bir tanıdığım var. Bir UFO'yu düşürmenin imkansız olduğunu söylüyor, "Birçok kez denedik, olmadı" diyor ve bu durumda bunlar aslında gerçeğin sözleri.

Dostlarımız için bunu şu şekilde ifade edebiliriz. Arkadaşlar, bir tür zaman portalının ortaya çıktığını ve modern bir zırhlı askeri helikopterle örneğin 1000 yıl öncesine kısa bir süreliğine gidebileceğimizi hayal edin. Basit bir soru: oklar (başka?), mızraklar, sopalar, tomahawklar (**Tatiana:** Sopalar, doğru) ciddi bir tehdit olur muydu? Modern askeri helikopterimizi düşürebilirler miydi?

Şimdi, uygarlığın gelişiminin ilk seviyesini bile ele alalım; çok uzaklardan (başka bir Galaksiden) gelmeyecekleri açık, ama kolumuzun yakınında bir yerde (Galaksimizde) olabilirler, elbette ziyaret edebilirler. Onlar hala çok daha ileri, daha gelişmiş ve başka teknolojilere sahipler, nükleer silahların bile artık pek bir önemi kalmadı diyelim. Ve tüm araçlarımız: füzeler, uçaklar ve diğer her şey, 1000 yıl önce insanların sahip olduğu yaylar ve mızraklar gibi. Modern bir savaş helikopteriyle karşılaştırıldığında

kesinlikle aynıdır. Eğer burada uçabiliyorlarsa, teknolojik ilerlemeleri çok daha yüksek demektir.

Aynı şey uçan dairelerin gelip buraya çarpması için de geçerli. Bu bir paradoks değil mi? Dürüst olmak gerekirse, diyelim ki ikinci ya da üçüncü seviyede bir uygarlığın milyonlarca ve milyarlarca ışık yılını geçebileceğini ve aynı zamanda sözde bize uçup buraya çarpacaklarını, yani bir tür çöküş yaşayacaklarını hayal edemiyorum. Bu aslında gerçekçi değil.

Ama şöyle söyleyelim, agresif olanlar bile... Yine söylüyorum, bu bizim icat ettiğimiz bir şey değil arkadaşlar, tarih bunu söylüyor ve bu konuda bir sürü eser var. Özür dilerim, dinlerde bile içinde insan olan tanımlanamayan uçan cisimlerin bir sürü resmi var. İnsanlar o günlerde bunu sebepsiz yere çizmiş olamazlar. Bir yerde görmüşler, bir şey biliyorlar, o yüzden öyle çizmişler. Değil mi? Bunlar gerçekler.

Tatiana: Dünya dışında akıllı yaşam var. Evet, bu bir gerçek.

İgor Mihayloviç: Elbette, tabii ki. Ve bize uçarlarsa, örneğin dördüncü gelişmişlik seviyesinde olanlar (ve oldukça saldırgan da olabilirler, yani ruhsuz varlıklar)... Yani teknolojik yeteneklerini karşılaştırırsak, bu modern bir zırhlı savaş helikopteri ve ona karşı ok, yay ve mızraklı insanlardan bahsettiğimizde yaptığımız karşılaştırmadan çok uzak. Değil mi? Bu sanki, ne bileyim, bunlar çakıl taşlı ve sopalı maymunlar bile değil, görüyorsunuz; amipler, bunu ifade etmenin başka bir yolu yok. Bizim gelişmişlik seviyemizde, dördüncü gelişmişlik seviyesindeki bir uygarlığın ne gibi yeteneklere sahip olduğunu hayal etmek bile zor.

Anlamak için (bir zamanlar bundan bahsetmiştik ve bunu doğrulayan gerçekler de var), neredeyse bin yıl boyunca burada hüküm süren Apexianlar var. İnsanlar onlara kölelik ediyordu - düşünün, onlar bizim için tanrıydı. Onları gerçekten tanrı olarak algıladık ve onlara taptık; aslında bizim için dini yaratan onlardı. Peki nasıl karşılaştırma yapabiliriz? Bizimki gibi bir uygarlığı yok etmek için nükleer silahlara ihtiyaçları yok ve yok etmeleri de mantıklı değil. Sadece filmler saldırgan uzaylıların sadece yok etmek için geldiklerini gösteriyor. Şöyle söyleyelim: son derece gelişmiş uygarlıklar aslında araçlarını ve yeteneklerini rasyonel bir şekilde kullanacak kadar akıllıdırlar, sadece bu kadar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, uzaylıların var olduğu kesinlikle tartışılmaz bir gerçek (**İgor Mihayloviç:** Elbette varlar). Ve şu anda kitle iletişim araçlarında gözlemlediğimiz ve yüksek düzeyde söylenenler, aslında spekülasyon ve bu konuda dikkati dağıtmaktır. Bir soru ortaya çıkıyor...

İgor Mihayloviç: Bugün itibarıyla — evet.

Tatiana: Ve şöyle bir soru ortaya çıkıyor: Bunu neden yapıyorlar? Mesele şu ki, insanların öyle teorileri var ki, belki de bu, tek bir dünya hükümeti kurmak ve hepimizi

bir dış tehdide karşı birleştirmek isteyen küreselcilerin fikridir. Sonuçta bu hiç yoktan ortaya çıkmadı.

İgor Mihayloviç: Hiç yoktan değil. Şöyle söyleyeyim: şimdi bir uzay gemisi gelse ya da en azından bize yörüngede olan bir uzay gemisinin hologramını gösterecekler ve diyelim ki dünyanın her yerinde onu görebilsek, orada olduğunu bilsek, birleşirdik. Bu gerçekten işe yarardı. Neden? Hepimiz korkardık. Çeşitli bilimkurgu filmleriyle beynimiz iyice yıkandı. Ve eğer bize bir ana geminin geldiği, gemide bir sürü başka küçük gemi olduğu, bir sürü dünya dışı varlık olduğu ve bizi ele geçirebilecekleri, ama inmedikleri, havada asılı kaldıkları, çünkü bütün bir donanmanın hala gelmekte olduğu ve bir ay, iki ya da altı ay içinde Dünya'ya yaklaşacakları söylenecekti - kesinlikle birleşirdik. Tek bir dünya hükümeti seçtik ve onlara tüm kaynakları ve tüm kontrolü verdik.

Tatiana: Dahası, bazı insanlar aniden Amerika Birleřik Devletleri'nin kırkınıc başkanı hatırladılar...

İgor Mihayloviç: Reagan.

Tatiana: Evet, Reagan, "dünyamızın, gezegenimizin dışından gelen bir tehditle karşı karşıya kalırsak tüm anlaşmazlıklarımızın üstesinden gelmez miyiz?" diyen Reagan. Ve şu soru ortaya çıkıyor İgor Mihayloviç: özünde, korkuya dayalı böyle bir birleşme ne ölçüde etkili ve istikrarlı? (**İgor Mihayloviç:** İstikrarlı mı?) Evet.

İgor Mihayloviç: İstikrarlı değildir. Korkuyu gerçeklik olarak algıladığımız sürece devam eder. Burada da korkunun bizi ezdiğini ve bu korkudan, bu eregor'dan kaçmanın yollarını aradığımızı anlamamız gerekiyor: kaçmak, ayrılmak, kendini aşmak, kendine bir güvenlik yanılsaması yaratmak ya da başka bir şey, ama ondan uzaklaşmaya çalışıyoruz. Şöyle söyleyeyim: eğer şu anda modern insanlığa gerçek bir uzaylı istilası tehdidi gerçekten gösterilmiş olsaydı, hepimiz birleşirdik, tüm insanlar bundan "yana" olurdu. Neden? Hayatta kalma içgüdü, medya tarafından tüm ekranlardan abartılan korku, şu anda olduğu gibi, her yerde (**Tatiana:** Doğru). Hem internette hem de televizyonda, her yerde ana akım kanallar uzaylılardan ve benzerlerinden bahsediyor. Ama biliyor musunuz, benim farklı bir sorum var: Kerberus gerçekten bahçemizde ama biz onu görmüyoruz. Ve ana akım kanallar görmüyor, kimse yüksek podyumlardan insanlara bunu anlatmıyor. "Evet, iklim değişikliği var, her şey ciddi" diyorlar - artık bir değişiklik olmadığını söyleyemezler çünkü olan biten zaten çok açık, deyim yerindeyse. Ama kimse Kerberus'un aç olduğunu, kızgın olduğunu ve adalet için geldiğini söylemiyor.

Tatiana: İnsanların tamamen farklı versiyonlara inanmak istemeleri, dünyada olan her şeyin bir şekilde insan yapımı olduğuna, bunların iklim silahlarının sonuçları olduğuna, tüm bunların...

İgor Mihayloviç: Yine Türkiye'de olanları ele alalım: bu gerçekten de ciddi bir trajedi. Ve burada, bunu bir iklim olayı, bir deprem, iklim değişikliğinin bir dizi

tezahüründen biri olarak dikkate alırsak, bu gerçekten korkunç ve ürkütücü. Bize ne söylemeye başladılar? Bunun insan yapımı olduğu, birilerinin sabotajı olduğu; 14 kilometre derinliğinde bir delik açtıkları, nükleer silah yerleştirdikleri ve bu yıkıma bunun neden olduğu gibi saçmalıklar dile getiriliyor. Bu arada insanlar buna inanıyor. Anlıyor musunuz? Buna inanmak istiyorlar.

Yine Arap Yarımadası topraklarını ele alalım, yetkililer selden sonra ne iddia ettiler? İlk, oldukça şiddetli sel felaketini yaşadıklarında ne dediler? "Merak etmeyin insanlar, biz yağmur yağdırmak ve kuraklıkla mücadele etmek için bazı iklimsel denemeler yaptık, ama aşırıya kaçtık" ve insanlar sakinleşti. Öyle değil mi? Panik falan olmadı, insan yapımı olduğu için bir hata oldu, olur böyle şeyler. Şimdi zaten sessizler. Şimdi yine resmi olarak liderlerden hiç kimse büyük bir kürsüden Muhammed Peygamber'in bıraktığı tüm kehanetlerin gerçekleştiğini ciddi bir şekilde söylemiyor. Peki böyle bir durumda onlar nasıl bir Peygamber takipçisi oluyorlar? Bu konuda sessiz kalıyorlarsa, basit bir soru. Oysa onun bahsettiği her şey orada.

Tatiana: Türkiye'deki durumu biliyorsunuz. İnsanlar birleşmenin, birbirlerine el uzatmanın ve tüm anlaşmazlıkların üstesinden gelmenin gerekli olduğunu hissettiklerinde, hemen iklim silahları, ülkeler arasındaki çatışma gibi aslında insanları daha da bölen versiyonlar ortaya çıktı.

İgor Mihayloviç: Böl ve yönet. Sadece böl ve yönet.

Tatiana: Ve böyle durumlarda insanlar kime güveniyor? Sonuçta onlar da bu sorunların tepede çözüleceğini, bir anlaşmaya varacaklarını umuyorlar.

İgor Mihayloviç: Görüyorsunuz... Elbette. Bize bu öğretili. Bize 6,000 yıldır hiçbir şeye kendi başımıza karar veremeyeceğimiz, bizim için her şeye karar verecek bir kral, bir prens ya da bir komutan olduğu öğretili. Ve hareketsiz sessiz bir sürü olarak bunu yerine getirmek zorundayız. Biz hiçbir şey yapamazken, karar vermesi için kralımıza ya da komutanımıza güvenmeliyiz. Anlıyor musunuz? Ve yine, şu anda bile oturup birilerinin gelip bunu çözmesini umuyoruz. Şimdi bize uzaylılardan bahsediliyor, bu da versiyonlardan biri, değil mi? "Buraya bize uçuyorlar ve onlar..." - dediğin gibi bilinçaltımızda onların nükleer silahlara bile müdahale edebileceklerini ve onları etkisiz hale getirebileceklerini umuyoruz...

Tatiana: Bizi kurtarın.

İgor Mihayloviç: Bizi kurtarmak için, evet, nükleer tehditten ve iklim tehdidinden. Dostlarım, kimsenin müdahale etmeye hakkı yok. Eğer yüksek uygarlıkların bizim hayatımıza müdahale etme hakkı olsaydı, biz de çoktan çok gelişmiş bir uygarlık olurduk. Bu doğal bir şey. Ama seçme özgürlüğü diye bir kavram var. Eğer kendimiz olgunlaşmamışsak, eğer dünyamızı değiştirmeye, kötü olandan uzaklaşıp iyi olana ulaşmaya, hayatımızı daha iyiye doğru önemli ölçüde değiştirmeye hazır değilsek, bu bizim seçimimizdir ve bundan biz sorumluyuz.

Peygamberler bize geldi, daha iyi bir dünya hakkında konuştular, nasıl yaşamamız gerektiği hakkında konuştular ve bunu yapmak için ne gerektiğini söylediler. Özür dilerim, içinde milyarlarca insanın yaşadığı dinlerimiz var, ama Tanrı'yı gerçekten seven, Tanrı'nın gönderdiği peygamberleri gerçekten dinleyen ve onlara sadık olanlarımız yok. Tanrı'nın elçilerinin aslında bizden istediklerini yerine getirmiyoruz. Bu doğru değil mi? Eğer bunu yapsaydık, çoktan son derece gelişmiş bir uygarlık olmuş olurduk. Her şey çok basit.

Bununla birlikte, tüketimcilik, şeytanın gücü, birilerine hükmetme ve yönetme arzumuz var. Anlıyor musunuz? Gücün ne olduğunu anlamıyoruz. Güç korkutucu bir şeydir. Çünkü gücün entropisi savaş demektir. Bu dünyada birilerinin birileri üzerinde gücü olduğu sürece, savaşlar devam edecek ve bizler öleceğiz. Bu doğru değil. Ve nükleer silahların tüketimci bir formatta var olması, istesek de istemesek de nükleer silah kullanımıyla karşı karşıya kalacağımızı gösteriyor. Bu tıpkı bir tiyatrodaki gibi: ilk perdede duvarda bir silah var, bu da ikinci perdede daha önce olmasa bile kesinlikle ateş edeceği anlamına geliyor ve bundan kaçamayız. Üzücü ve tatsız ama gerçek. Ve her seferinde bizi kaynama noktasına getiriyorlar, bilirsiniz: "Her an, her an, şimdi nükleer silahlarla saldırıya uğramak üzereyiz. Hepiniz iyot ve benzeri şeyler almalısınız ve kendiniz için sığınaklar kazmalısınız." Sonra bir tür anlaşmaya vardılar. Ve biz ne yapıyoruz? Bizi "kurtaran" yöneticilerimizi seviyor ve onlara saygı duyuyoruz ve gerçekte ne yaptıklarını fark etmiyoruz. İşte bizim dünyamız bu.

Tatiana: Sorunlar yarattılar, bizi korkuttular ve sonra üzerimizdeki hakimiyetlerini biraz gevşettiler.

İgor Mihayloviç: Biliyorsunuz, eğer öyleyse, o zaman öyle olsun. Biliyorsunuz, zaten itaatkâr sürü hayvanları gibiyiz, bu dünyanın köleleri gibiyiz - eğer öyleyse, öyle olsun, ama en azından hayatlarımız korunuyor, görüyorsunuz. Ancak tüm bunlar kontrol edilemez bir sürece dönüşebilir. Tek bir kıvılcım yeter ve onu söndüremezsiniz. Kerberus bize yetmiyor, şimdi de derebeylerimiz olarak seçtiğimiz "en büyük beyinlerimiz" bizi nükleer silahlarla öldürmek istiyor. Bu çok saçma değil mi?

Tatiana: İgor Mihayloviç, ilginç bir nokta daha var: Tüketimci formatta, böyle bir egregor'u harekete geçirmenin ve örgütlemenin en hızlı yolunun aslında korku olduğu ortaya çıkıyor. Ve siyasette korkunun çok güçlü bir birleştirici güç olduğu iyi bilinir.

İgor Mihailovich: Biliyorsunuz, az önce tartıştık, evet, gerçek korkunun gözlerinin içine bakarak birleşebiliyoruz. Ama her birimiz birer tüketici olarak kalıyoruz. Korku içindeyken bile birbirimizle savaşaacağız ve bir uygarlık olmak için olması gerektiği gibi birleşmeyeceğiz. Yani, korku bizden bir uygarlık yaratabilir mi? Yaratamaz. Asla bir uygarlık olamayacağız. Neden olamayacağız? Yine de çıkarlarımızı savunacağız.

Diyelim ki dünya dışı varlıklar bize saldırdı ve tüm ülkelerin liderleri bir araya gelip "Bir şeyler yapmalıyız" dedi. Diyelim ki karşı koymaya, "herkesi seferber etmeye, silahları hazırlamaya" doğru bir geçiş başlıyor. Evet, kısa bir süre için küresel

mücadeleyi, savaşları ya da başka bir şeyi durduracağız ve askıya alacağız. Ama yine de birbirimizle çatışmaya devam edeceğiz. Hâlâ diğer insanları ezip geçeceğiz ve daha güvenli ve daha kârlı bir yere ulaşmak için, deyim yerindeyse, diğer insanların kafaları üzerinden savaşacağız. Bu böyledir. Neden böyle? Çünkü tüketimci formatın özü bu.

Tatiana: Biliyorsunuz, videolarımızdan birinde egregor hakkında da söylediniz, bir egregor'u belirleyen şey, ona bağlı olan herkesin (**İgor Mihayloviç:** Evet) bir tür ortak kolektif beceriye, ortak bir deneyime sahip olmasıdır. Bu ne tür bir deneyim olabilir?

İgor Mihayloviç: Şöyle söyleyeyim: ortak bir hedefleri olmalı (**Tatiana:** Ortak bir hedef). Egregor'u yaratan ortak bir hedefdir. Eğer ortak amacımız uzaylı istilasına direnmekse, evet, gerçekten, filmlerden ve çeşitli hikayelerden öğrendik (kim duymadı ki? Herkes duydu, biliyorsunuz), o zaman birleşebiliriz. Ama kısa bir süre için ve küresel ölçekte. Ancak kendi seviyemizde hala çatışmaya, birbirimizi aldatmaya ve kandırmaya devam edeceğiz.

Tatiana: Herhangi bir işbirliği söz konusu değildir.

İgor Mihayloviç: Böyle bir şey söz konusu değil. Doğru.

Tatiana: Bu nedenle, hiçbir gelişme olamaz.

İgor Mihayloviç: Yani kesinlikle istikrarsız geçici bir egregor ve insanları uygarlığa dönüştürme gerekliliklerini karşılamıyor. Bu işin bir tarafı. Diğer tarafı ise insanlar üzerinde hala güç ve otorite olmasıdır. Böylesine sosyal olarak farklı bir sistemden tek bir uygar dünyaya geçiş sırasında bunun da ortadan kaldırılması gerekir. Anlıyor musunuz? Gerçekten uygar bir dünyadan bahsediyorum ki hepimiz, tüm dünya toplumu olarak tek bir uygarlık haline gelebilelim. En azından birilerinin gücü elinde tutması gerçekçi değildir. Güç insanlara ait olmalıdır.

Ve ilginç olan ne biliyor musunuz? Bu konudan biraz sapacağım; Yaratıcı Toplum ve geçiş hakkında konuşmaya başladığımızdan beri, bu UFO'lar ve diğer pek çok gizli, saklı veri ile ilgili olarak, Yaratıcı Topluma geçişin ilk günlerinden itibaren bile tüm süper gizli ve çok gizli materyallerin topluma açıklanması gerekecek olması çok ilginçtir. Neden? Çünkü bırakın dünyayı, bir ülkeyi yöneten ve yönlendiren her kim olursa olsun, tüm verilerden haberdar olmalıdır: geçmişten ve bugünden, yani tüm bu çok gizli atık kağıtlardan.

Tatiana: Peki Yaratıcı Toplum'da dünyayı kim yönetiyor ve yönlendiriyor?

İgor Mihayloviç: İnsanlar, tüm insanlık. Dolayısıyla, liderlik olarak her şeyden haberdar olmaları gerekir. Yaratıcı Toplum'da hiçbir sır olamaz.

Tatiana: Şeffaflık.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle. Sadece şeffaflık değil, dürüstlük ve kamuoyunun her türlü tehdit hakkında zamanında bilgilendirilmesi, sadece tehditler değil. Genel olarak bu... Diyelim ki bugünlerde bir ülkede en üst düzey lider var ve şimdi hayal edin: tek bir dünya hükümeti kuruldu ve tüm dünyada iktidarda en üst düzey lider olmak zorunda. Yani bu en üst düzey lider her insan olacak (**Tatiana:** Harika). Bu yüzden her şeyi bilmek zorunda.

Tatiana: Olan bitenin şekerle kaplanmadan, tatlı yalanlar olmadan gerçek resmi.

İgor Mihayloviç: Şöyle diyelim, evet, tarihi araştırmayı ve geçmişi incelemeyi sevenler için çok ilginç olacak: gerçekte ne oldu ve nasıl oldu ve aynı zamanda tarihimizi de öğreneceğiz.

Tatiana: Biliyorsunuz, İgor Mihayloviç, bugünün olayları bağlamında bunun ne kadar önemli olduğuna dair derin bir anlayış var. Çünkü ortada bir gerçek var ve şeffaflık olmadığı ve kimse bu gerçek hakkında doğruyu söylemediği için çok fazla yorum ve spekülasyon ortaya çıkıyor ve insanlar bölündüğünde medya tarafından oluşturulan çok sayıda egregor var. Ya da hepimize ne kadar iyi yaşadığımız söyleniyor, insanlar etraflarında bambaşka bir resim görürken, gerçeği görüyorlar.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle. Birileri çıkıp medyada her şeyin ne kadar harika ve muhteşem olduğunu söylerken, insanların evde oturup "Belki de biz bir şeyleri görmüyoruz ya da körüz" diye düşünmesi çok güzel. Liderler daha iyi biliyor, daha uzağı görebiliyorlar." Genel olarak konuşmak gerekirse, dürüst olmak gerekirse, liderler yalan söylemiyor. Ortaya çıkıp "Biz güzel yaşıyoruz" diyorlar. Sonuçta, ülkemizde herkesin iyi yaşadığını söylemiyorlar, sadece söylemiyorlar, değil mi? Yani her şey adil. Size şunu söyleyeyim: liderlerin böyle söylediği ülkelerin vatandaşları kendilerini çok yüksekte görüyorlar ve benciller, bunun herkes hakkında söylendiğini düşünüyorlar. Oysa kişi dürüştür, çıkar ve "Biz harikayız, her şey yolunda, hepimizin başının çaresine baktık" der. Bu doğru. Sadece düzgün bir şekilde dinlemelisiniz ve her şey yoluna girecektir.

Tatiana: İgor Mihayloviç, bugün çok önemli sözler söylediniz, korku üzerine inşa edilen bir egregor istikrarsızdır (**İgor Mihayloviç:** Elbette). Hatta bir önceki videoda insanları bir araya gelmeye neyin motive edebileceği konusunda söylediklerinizin daha derin bir anlayışı var. "Onlara para vermek işe yaramayacaktır dediniz (**İgor Mihayloviç:** Hayır). Hayatlarına yönelik bir tehdide gelince - bakın, bir anne kendi rahatı için çocuğunun hayatını tehlikeye attığında - bu da işe yaramayacaktır." Şimdi anlıyoruz ki tüketimci formatta her zaman korkuya dayalı egregorlar oluşturmuşlar: Tanrı korkusu, politikacı korkusu.

İgor Mihayloviç: Az önce bu sorunun cevabını verdin. Anne kendi rahatı için çocuğunu bile bir riske maruz bırakıyor, tehlikenin olduğu bir yere götürüyor, rahatlık uğruna. Çünkü tüketimci formatta rahatlık çok nadirdir, diyelim. Sadece aptallar gelecekte emin olabilir. Sonuçta, bu dünyadaki en korunaklı insanlar için bile,

yarınları politikacılara değil, Kerberus'a bağlıdır. Anlıyor musunuz? İşte bu yüzden burada her şey çok istikrarsız ve dengesiz.

Gerçek rahatlığa gelince, bu sadece Yaratıcı Toplumda mümkün olabilir. Gerçekten de öyle: hem güvenlik hem de rahatlık var, kelimenin tam anlamıyla rahatlık.

Tatiana: Yaratıcı Toplumun başka prensipler, başka temeller üzerine inşa edildiğine dair bir anlayış var.

İgor Mihayloviç: Aynen öyle. Yaratıcı Toplumdaki tek sorun, gücün insanlara ait olması ve bazı insanların bundan hoşlanmamasıdır. Ama bunun başka bir yolu yok. Güç olduğu sürece mahkumuz. Savaşlara ve şu anda olan tüm kötü şeylere mahkumuz. Ve en kötüsü, ki bu gerçekten korkutucu, insanlık olarak her birimiz Kerberus'la karşılaşmaya mahkumuz. Bu üzücü.

Tatiana: Korkunun harekete geçirdiğini söylerken aslında haklısınız ama insan olarak, toplum olarak ilerlemek ve gelişmek için insanlar arasında işbirliği olması gerekiyor.

İgor Mihayloviç: Korku en iyi yol arkadaşı değildir. Şöyle söyleyeyim: yaşama arzusu ve başkalarına yardım etme arzusu çok daha iyidir ve daha güvenilir ve daha istikrarlı bir egredordur. Ve daha da iyisi, peygamberlerin bize miras bıraktığı gibi sevgi, diğer insanlara duyulan sevgidir. Değil mi?

Tatiana: Bu her şeyin temelidir.

İgor Mihayloviç: Bu, tüm insanları birleştirebilecek en sağlam dayanaktır. Gerçekten de birleştiren en iyi amaç budur ve Kerberus'u gerçekten durdurabilecek ve her insanın hayatını gerçekten değiştirebilecek olan da budur. Sonuçta, insanların en iyisi olan Muhammed Peygamber tarafından ortaya konan bu Anayasa, o zamanlar gelişmeye devam etseydi, nasıl bir dünyada yaşıyor olacağımızı hayal edin. Demek istediğim, o zamanlar insanlar arasında eşitliği sağlamış ve Yaratıcı Toplumun tüm temellerini atmıştı: birbirimize karşı sevgi ve saygı.

Tatiana: Elbette böyle bir toplumda, Yaratıcı Toplumda yaşamak için büyük bir arzu var, çünkü...

İgor Mihayloviç: Elbette, bir arzu var çünkü olabilecek en iyisi bu. Ve en ilginç şey ne biliyor musunuz? Bunu gerçekten inşa edebiliyor olmamız. Bunun için sadece birbirimizi sevmeyi öğrenmemiz gerekiyor. Değil mi? Öyleyse dostlarım, birbirimizi sevelim ve Yaratıcı Toplumu inşa edelim. Teşekkür ederim.

Tatiana: Çok teşekkür ederim, İgor Mihayloviç.

İgor Mihayloviç: Teşekkür ederim. Huzur sizinle olsun.